

Ik geloof met heel mijn hart
dat Gij, God, in deze moeilijke tijden
zo dicht bij ons zijt,
dat wij U niet kunnen zien.

Het zit in uw DNA
altijd weer geraakt te worden
door het lijden
van ieder mens.
Onbewogen kunnen blijven
is U niet gegeven.

Een vreemd gebrek is dat,
dat ons de zekerheid schenkt
dat het uw armen zijn
die wij vermoeden
om ons heen.

Onze onmacht heft Gij niet op.
Gij vult ze met uw nabijheid.
Gij zwijgt niet,
Gij zoent ons.

Sinds uw Zoon
op zijn eentje
zijn kruis droeg,
hebt Gij gezworen
dat dit nooit meer zo zal zijn.

In elk kruis van eenzaamheid,
van afscheid nemen,
van onmogelijke vragen,
van verwarring,
van slapeloosheid,
van koorts,
van dood,
verbergt Gij U
tot wij U daarin toelaten.

Gij lost het lijden niet op,
maar uw liefde kan
het niet hebben
dat wij daarin
zonder U zouden zijn.

Erik Galle